

مقایسه‌ی تأثیر دو روش استفاده از بتادین و الکل اتیلیک ۷۰٪ در ضد عفونی پوست قبل از

انجام تزریقات وریدی در بخش‌های جراحی و زایمان بیمارستان شهید فقیهی شیراز

* رؤیا دوکوهکی

چکیده

مقدمه: عفونت‌های بیمارستانی شامل آن دسته از عفونت‌هایی است که بیمار در زمان بستری بدان مبتلا می‌گردد و یکی از راههای ابتلا تزریق وریدی است که موجب ایجاد عفونت در سیستم‌های گوناگون بدن می‌شود. همچنین پیشگیری از ورود باکتری در خون حائز اهمیت است. روش بودسی: به منظور مقایسه‌ی تأثیر دو روش بتادین و الکل اتیلیک ۷۰٪ در ضد عفونی نمودن پوست قبل از انجام تزریقات وریدی، یک سنجش توصیفی - تحلیلی (Descriptive Cross Survey) بر روی ۶۴ نفر از بیماران مراجعه کننده به بخش‌های جراحی و زایمان بیمارستان شهید فقیهی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شیراز انجام گرفت. افرادی که واجد شرایط لازم جهت شرکت در پژوهش بوده اند با روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف انتخاب شده و مورد آزمایش قرار گرفتند. روش جمع آوری داده‌ها توسط پرسشنامه و انجام کشت پوست از دست راست و چپ بیمار دوبار قبل از ضد عفونی و دوبار پس از ضد عفونی با الکل و بتادین انجام گرفت. یافته‌ها: نتایج کسب شده، مؤید درصد استریلیزاسیون بالای بتادین (۸۵/۷٪) در مقابل الکل (۷۶/۶٪) می‌باشد. گونه‌ی غیربیماریزای باسیلوس (Bacillus spp (non pathogenic) بعد از انجام ضد عفونی با الکل و بتادین داشته است اما پس از ضد عفونی با الکل، رشد استافیلوکوکسی طلایی و اپیدرمیدیس (Aureus & Epidermidis) Staphylococci نیز مشاهده شده است. با مقایسه درصد استریلیزاسیون بتادین و الکل هر چند از نظر آماری ($Z^2 = 1.31$, $p = 0.19$) اختلاف معنی داری وجود ندارد اما از نظر کلینیکی این مسئله حائز اهمیت است. با توجه به بیماری زا بودن استاف اوره نوس که تنها پس از ضد عفونی با الکل رشد داشته است و با توجه به اینکه باسیلوس پس از ضد عفونی با بتادین و الکل رشد داشته و جزء میکروفلور طبیعی پوست بوده و ندرتاً و فقط در شرایط خاصی قدرت بیماریزای محدودی پیدا می‌کند، این اختلاف معنی دار است. نتیجه‌گیری: نتایج کسب شده، مؤید درصد استریلیزاسیون بالای بتادین ۸۵/۷٪ در مقابل ۷۶/۶٪ می‌باشد و این مسئله از نظر کلینیکی حائز اهمیت است.

واژه‌های کلیدی: بتادین، الکل اتیلیک ۷۰٪، ضد عفونی، محل تزریق وریدی

که بیمار در زمان بستری شدن به آن مبتلا نبوده است^(۱).

مقدمه

عفونتها مربوط به درمان داخل وریدی مسئول حدود ۵٪ از عفونتها بیمارستانی به عفونت‌های اطلاق می‌گردد

کانون‌های داخل عروقی آلوده شایع ترین و در ضمن قابل

* مرتبی گروه پرستاری

- ۲- نمونه ها نسبت به شرکت در پژوهش و انجام آزمایش کشت پوست علاقمند بودند.
- ۳- هیچ یک دچار بیماری پوستی و یا بیماری صعب العلاج نبودند.
- ۴- نسبت به مواد ضد عفونی کننده حساسیت نداشتند.
- ۵- حداقل ۴۸ ساعت از مدت زمان پذیرش آنها در بیمارستان گذشته بود.
- ۶- در محل نمونه گیری در ساعت بیماران هیچگونه تزریقی صورت نگرفته بود.
- ۷- هیچکدام از نمونه های مورد نظر تحت درمان با داروهایی که به نحوی سبب کاهش سیستم ایمنی بدن می گردند، نبودند.

روش بررسی

نمونه های این پژوهش، ۶۴ نفر از بیماران مراجعه کننده به بخش های جراحی و زایمان بیمارستان شهید فقیهی شیراز که واجد شرایط و معیارهای لازم جهت شرکت در پژوهش بوده اند و با روش نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب شده اند. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه ای شامل داده های دموگرافیک (سن، جنس، میزان تحصیلات، محل سکونت، وضعیت تحصیلی)، همچنین سؤالاتی در مورد عدم ابتلا به بیماری پوستی یا سابقه ای حساسیت به مواد ضد عفونی کننده است. به منظور انجام آزمایش کشت پوست، بر روی سطح جلویی هر ساعده در ناحیه یک سوم فوقانی دایره ای با سطح تقریبی ۱۰ سانتی متر مربع (قطر ۳/۵ سانتی متر) در نظر گرفته سپس توسط یک اپلیکاتور مرتکب آغازته به محیط کشت I.H.B. از مرکز ناحیه مورد نظر به سمت خارج به صورت چرخشی روی پوست مالش داده آنگاه اپلیکاتور در داخل لوله آزمایش حاوی ۳ CC محیط کشت فوق قرار گرفته است. پس از این مرحله از بتادین جهت ساعده چپ و از الكل جهت ساعده راست به عنوان ماده ضد عفونی کننده استفاده گردید. بدین صورت که مواد فوق را در ناحیه مورد نظر از هر ساعده ابتدا چهار دفعه به صورت عمودی و سپس چهار دفعه به صورت افقی مالش داده و پس از مدت زمان لازم برای خشک شدن مانند روش قبل از ضد عفونی،

پیشگیری ترین علت وجود باکتری در خون در بیمارستان می باشد^(۲). در مقایسه اثر ضد عفونی کننده ای بتادین با آفلوکسائین (Ofloxacin) موضعی دیده شده که اثر بتادین بر روی استاف اوره ئوس به مراتب قوی تر است^(۳). همچنین تأثیر بتادین و کلرهاگزیدین در ضد عفونی نمودن پوست قبل از اعمال جراحی مورد مطالعه قرار گرفت و در مقایسه دیده شد که با یک مرتبه استفاده از بتادین و سه مرتبه استفاده از کلرهاگزیدین هر دو ۱۰٪ مانع از رشد میکروب می شوند و نتیجتاً بکار بردن بتادین آسان تر و زمان استفاده کمتر می باشد^(۴). پوپیدون آیودین (بتادین) ترکیبی از ید و حامل آن است و از طریق آزاد سازی تدریجی ید معدنی در تماس با پوست و غشاها محیطی اثر ضد عفونی کننده خود را اعمال می کند. این دارو از بین برنده ای باکتری بوده و بر علیه قارچ ها، ویروس ها، انگل ها و مخمرها فعال می باشد. همچنین بر روی باکتری های گرم مثبت و منفی اثر باکتری کش دارد. فراورده های آن حتی در حضور اگزودای چركی، خون و سرم بافت نکروزه اثر میکروب کش خود را حفظ می کنند. محلول الكل ۷۰٪ به تهایی یا همراه با کلرهاگزیدین یا ید برای ضد عفونی کردن پوست قبل از تزریق و سوراخ کردن رگ یا اعمال جراحی به کار می رود. الكل با غلظت های بین ۹۰-۹۵٪ علیه بیشتر میکوار گانیسم ها مؤثر است ولی بر روی اسپور باکتری ها بی اثر است. سلولیت موضعی یا التهاب پراکنده و منتشر نسوج هم بند بخصوص نسج سست زیر جلدی، ایجاد آبسه یا تجمع موضعی چرک در اثر واکنش نسج در برابر عوامل و موجودات چرک زاء، ترومبوفیلیت سپتیک یا التهاب جدار ورید و ایجاد لخته در آن به همراه عفونت باکتری می تواند از عوارض درمان های داخل عروقی باشند. معمولاً استافیلوکوکسی عمدۀ ترین عفونت است^(۵).

مشخصات واحدهای مورد پژوهش : کلیه ای افراد از خصوصیات و شرایط تعیین شده زیر برخوردار بوده اند:

۱- سن بیماران منتخب در این پژوهش در محدوده بیشتر از ۱۵ سال بوده است.

داشته اند. پاسخ آزمایش کشت یک مورد از نمونه ها قبل از ضد عفونی با بتادین منفی بوده و هیچ نوع میکرووار گانیسمی رشد ننموده که از مجموع نمونه ها (۶۴ نفر) حذف گردیده است.

با بررسی یافته های پژوهش و شیوع بالای توزیع فراوانی رشد استافیلوکوک در دو دست (جدول ۲) که شاید معلوم وفور این میکرووار گانیسم در محیط بیمارستان باشد، با توجه به قدرت بیماریزایی بالا و تهاجمی این باکتری در انسان و با توجه به اینکه آزمایش های کشت پوست از بیماران در ۴۸ ساعت ابتدای پذیرش آنها به عمل آمده و با طولانی شدن مدت زمان بستری در بیمارستان احتمال وجود عفونت های بیمارستانی در سطح پوست بیشتر می گردد نیاز به یک ماده ضد عفونی مؤثرتر در ازین بردن این میکرووار گانیسم ها حس می گردد.

جدول (۳) مقایسه درصد استریلیزاسیون الكل و بتادین در کل و به تفکیک نوع میکرووار گانیسم نشان می دهد که با استفاده از آزمون آماری Z^2 نسبت کل استریلیزاسیون با هم مقایسه گردید که اختلاف آنها از لحاظ آماری معنی دار نبود. با توجه به جدول مشاهده می گردد بتادین جهت استافیلوک کواگولاز مثبت و منفی کاملاً مؤثر بوده در صورتی که در الكل استاف کواگولاز مثبت (۲۱/۴٪) و استاف کواگولاز منفی (۱۹/۲٪) درصد رشد داشته است. در مورد باسیلوس غیر بیماریزا هر چند میزان استریلیزاسیون الكل، اندکی (۶ درصد) بیش از بتادین است با آزمون آماری Z^2 اختلاف این دو معنی دار نمی باشد.

کشت تهیه و به آزمایشگاه ارسال شد. معیار سنجش تفاوت درصد شکست در استریلیزاسیون هر یک و مقایسه ای نوع ار گانیسم رشد یافته پس از استفاده از مواد ضد عفونی فوق می باشد.

نتایج

با توجه به مشخصات دمو گرافیک نمونه ها در پرسشنامه، نمونه های پژوهش از نظر متغیرهای جنس، محل سکونت، شغل و وضعیت تحصیلی از پراکندگی مشابهی برخوردارند. با مقایسه ای توزیع میکرووار گانیسم ها در دو دست قبل از ضد عفونی با الکل و بتادین این نتیجه حاصل می گردد که با در نظر گرفتن توزیع سه نوع میکرووار گانیسم استاف اوره ئوس، استاف اپیدرمیدیس و باسیلوس غیر بیماریزا که بیشترین فراوانی را در بین میکرووار گانیسم های رشد یافته در دو دست داشته اند، ۷۶/۶٪ افراد از نظر نوع میکرووار گانیسم در هر دو دست یکسان بوده اند که مبین توزیع مشابه آنها در دو دست می باشد. جدول (۱) بیانگر این مطلب است که حداقل استریلیزاسیون الكل مربوط به باسیل (۴۱/۷ درصد) و حداقل جهت سایر میکرووار گانیسم ها که ۱۲٪ کل میکرووار گانیسم های رشد یافته بوده اند، ۱۰۰٪ می باشد. بطوریکه در جدول (۲) ملاحظه می گردد، استاف کواگولاز مثبت و استاف کواگولاز منفی و سایر میکرووار گانیسمها همگی با بتادین استریلیزاسیون ۱۰۰٪

جدول ۱: مقایسه ای توزیع فراوانی میکرووار گانیسم ها قبل و بعد از مصرف الكل

نوع میکرووار گانیسم	آزمایش کشت الكل		
	درصد استریلیزاسیون *	بعد از ضد عفونی	قبل از ضد عفونی
استاف کواگولاز مثبت	۷۸/۶	۳	۱۴
استاف کواگولاز منفی	۸۰/۸	۵	۲۶
باسیلوس غیر بیماریزا	۴۱/۲	۷	۱۲
سایر میکرووار گانیسم ها	۱۰۰	۰	۱۲
جمع	۷۶/۶	۱۵	۶۴

تعداد میکرووار گانیسم ها پس از مصرف ماده ضد عفونی کننده - تعداد میکرووار گانیسم ها قبل از مصرف ماده ضد عفونی کننده

$\times 100$

= درصد استریلیزاسیون *

تعداد میکرووارگانیسم ها قبل از مصرف ماده ضدعفونی کننده

جدول ۲ : مقایسه‌ی توزیع فراوانی میکرووارگانیسم‌ها قبل و بعد از مصرف بتادین

درصد استریلیزاسیون	بعد از ضد عفونی	قبل از ضد عفونی	آزمایش کشتبندین نوع میکرووارگانیسم
۱۰۰	۰	۱۲	استاف کواگولاژ مثبت
۱۰۰	۰	۲۴	استاف کواگولاژ منفی
۳۵/۷	۹	۱۴	باسیلوس غیربیماریزا
۱۰۰	۰	۱۳	سایر میکرووارگانیسمها
۸۵/۷	۹	۶۳	جمع

جدول ۳ : مقایسه‌ی درصد استریلیزاسیون الكل و بتادین در کل و به تفکیک نوع میکرووارگانیسم

درصد استریلیزاسیون الكل	درصد استریلیزاسیون بتادین	نوع میکرووارگانیسم
۱۰۰	۷۸/۶	استاف کواگولاژ مثبت
۱۰۰	۸۰/۸	استاف کواگولاژ منفی
۳۵/۷	۴۱/۷	باسیلوس غیربیماریزا
۱۰۰	۱۰۰	سایر میکرووارگانیسم‌ها
۸۵/۷	۷۶/۶	درصد کل استریلیزاسیون

$$Z^2 = 1.31 \quad p = 0.19$$

بحث و نتیجه گیری

استفاده از بتادین به روش علمی جهت ضدعفونی

نمودن پوست قبل از انجام تزریقات وریدی و خون‌گیری در بخش‌های مراقبتهای ویژه سوانح و سوختگی و بخصوص لوسومی و همودیالیز پیشنهاد می‌گردد زیرا در این بخشها بیمارانی بستری می‌گردند که مقاومت عمومی بدن آنها به دلایل مختلف کاهش

یافته و یا در مورد بیماران مبتلا به سرطان که از یک طرف به مدت طولانی از آنها مکرراً خون‌گیری بعمل آمده و از طرف دیگر به خاطر شیمی درمانی، نوتروپنی شدید دارند استفاده از ماده ضدعفونی مؤثرتر در از بین میکرووارگانیسمها می‌تواند مهم و حیاتی تلقی گردد.

References

- 1- Farber B.F. *Infection control in intensive care*. Churchill Livingstone Inc , 1987 .
- ۲- هاریسون ، تنسلی راندولف . *بیماریهای عفونی* ترجمه دکتر رامین اژنگ ، دکتر سید رضا صبا تجدید نظر . ۱۹۹۰ دوازدهم
- 3- Samir.A,Melki.Ar,Safar.F.Y,Philip.S & et al. *Effect of topical Povidone Iodine versus topical ofloxacin on experimental staphylococcus keratitis*.Clinical Experimental Ophtalmology May 2000. Vol 238(29) , Issue 5 : 459-469 .
- 4- Samira.Y, Khera.D, Kostyal.A & Narayan. D *A comparison of chlorhexidine & Povidone Iodine skin preparation for surgical operations*. Current Surgery July1999, Vol. 56(8) Issue : 6 : 341-343.
- ۵- مرندی . حسن . «*فرهنگ پرستکی*» . انتشارات نگاه ، چاپ اول ، ۱۳۶۶ .